S-au strîns în jurul mesei...

Carnet de reporter

— Heiii, Mărie! Nu ne aştepţi?

Mărie însă nu auzea şi nu vedea. Era prea grăbită, vrea să-i revadă pe ai săi cît mai curînd. Cîte nu avea de povestit?! A fost în ospeţie, cîteva zile, tocmai la colectiviştii din comuna Piatra-sat, în regiunea Argeş. Şi ce bine s-a simţit! Erau mulţi! Tare mulţi! Şi de prin părţile Bărăganului, şi de pe plaiurile oltene şi de prin aşezările pitoreşti şi pline de farmec ale Argeşului şi, bineînţeles, să nu uităm pe cei de peste munţi, hunedorenii cu care a mers şi Mărie.

Se grăbea către casă. În zorii reci şi limpezi de toamnă, prin fumul violet al dimineţii se zăreau pomii cu crengi dezgolite şi casele cu ţiglă roşie din Mercurea. Clădirile cresc, devin din ce în ce mai mari... Iată şi uliţa cunoscută. Mărie împinge încetişor poarta. Cîţiva paşi, urcă cîteva trepte şi îşi aşază pe pridvor bagajele. Nu-i nimeni acasă. Sînt cu toţii la gospodărie, de, cu treburi. Spre prînz, apar unul cîte unul şi iată-i aşezaţi, roată, în jurul mesei.

Mărie povestea, doar umblase prin părţi puţin cunoscute, iar ceilalţi o ascultau. Mama a tăcut cît a tăcut, şi le-a zis:

— Las'că povestiţi pe urmă! Se răceşte supa!

Au început să mănînce în tăcere. Dar prima care a luat cuvîntul a fost totuşi mama:

— Fata mea, primitu-v-au bine gazdele voastre?

Mărie a privit-o surprinsă. Cum poţi pune o asemenea întrebare? În loc de răspuns s-a ridicat de la masă şi a început să caute ceva prin sertare. I s-a întîmplat, cum ţi se întîmplă de obicei. Cînd pui ceva bine, n-ai să-l găseşti. Ceilalţi, curioşi, au uitat să mănînce şi o priveau nedumeriţi. În sfîrşit, Mărie scoase cu un aer victorios un chişchineu. Poate nu ştiţi ce este un chişchineu? E un şervet mai măricel, cu diferite cusături frumoase pe el. Ceilalţi au uitat să mănînce şi o priveau miraţi. Mărie împinse la o parte farfuriile şi a întins chişchineul pe masă. Pe fondul alb al şervetelului, cu litere de culoarea obrajilor îmbujoraţi, se putea citi: „Cupa Agriculturii", apoi mai jos „Piatra-sat 1962". Într-un colţ, cu litere mai stîngace care trădau primii paşi în taina cusutului dar mai ales a scrisului, era trecut: „Cu drag oaspeţilor! Succes în întreceri".

Privind chişchineul fiecare gîndea în felul său. Măriei îi veneau în minte gazdele. Ce le-a mai încurajat, pe ele, în întîlnirea decisivă de volei, cînd au întîlnit viticultoarele de pe dealurile Drăgăşanilor. Hunedorencele aveau o galerie parcă ar fi fost la ele acasă. Apoi, cînd au învins, destul de greu ce-i drept, primele care le-au îmbrăţişat au fost gazdele lor, localnicele din Piatra-sat. Seara, Mărie a surprins o discuţie. Zicea gazda ei unei vecine: Vedeţi ce fete avem noi? Foc nu alta! Au ieşit primele. Pe toate le-au învins!" *Nici vecina nu s-a lăsat mai prejos:* „Dar băiatul nostru ce cusur are? I-a trintit pe toţi, şi cînd s-o reîntoarce la S.M.T.-ul lui, de pe lîngă Bucureşti, cine o mai fi ca el?"

Tata, o fire mai tăcută, a întins mîna şi a mîngîiat uşor literele stîngace. Într-un tîrziu n-a zis decît atît: „Or avea belşug în casă!"

Fratele mai mare, care s-a reîntors nu de mult de la armată şi care e mereu printre fruntaşii gospodăriei, îl completă:

— Crezi că gospodăriile lor se lasă mai prejos decît ale noastre? Da' de unde!

Mama a tras însă o concluzie. A gîndit ce-a gîndit şi-a întrebat-o pe fata ei:

— Zi tu oare, Mărie, n-ai putea să chemi pe gazdele tale, de la Piatra-sat, pe cîteva zile la noi?

Oprindu-se în pragul bucătăriei, muncită de un gînd de al ei, adăugă:

— Auzi tu! Ce-ar fi dacă la anu' aţi chema pe sportivii ăia, ai voştri, şi p-ai lor, să se întreacă pe la noi?! Nu de alta, da să-i ospeţim şi noi! Ş-apoi cîte n-ar avea de văzut pe meleagurile noastre?

TIBERIU BAN

Din jurnalul unui profesor de educaţie fizică

5 septembrie. *Peste cîteva zile încep cursurile noului an şcolar. Abia aştept să mă întîlnesc cu copiii. Am discutat astăzi cu directoarea şcolii ca să mai cumpărăm ceva material sportiv: cîteva mingi, o plasă de volei şi echipament pentru echipa reprezentativă de volei. I-am vorbit despre intenţiile mele pentru acest an şcolar. Mi s-a părut interesantă ideea de a pune bazele unei noi secţii: aceea de handbal în 7.*

15 septembrie. *Am fost foarte emoţionat, cînd elevul Ciobanu Vasile din clasa a VII-a mi-a adus un frumos buchet de flori din partea membrilor cercului sportiv. Mai toată dimineaţa în jurul meu au roit copiii. Fiecare a avut să mă întrebe cîte ceva. „Cînd începem activitatea la cerc?", „Pe noi din clasa a V-a ne primiţi să activăm?". Bineînţeles că cel mai mult i-a frămîntat pe toţi reluarea întrecerilor interclase la volei. E o tradiţie instaurată de cîţiva ani la noi în şcoală. Am intitulat-o campionatul şcolii. Anul trecut învingători au ieşit absolvenţii clasei a VII-a.*

8 octombrie. *Prima întrecere, dintre clasele a VII-a şi a VI-a B. Ambele echipe s-au pregătit cu seriozitate. Mulţi dintre copii, printre care Vasile Scutaru, Mihai Ciobanu, Vasile Ştefan, Miron Dumitru şi Gheorghe Toma, m-au rugat să vin la antrenamentele lor suplimentare. N-am putut să-i refuz. Am venit şi am văzut cu cîtă pasiune făceau încălzirea, sau puneau în practică diverse scheme de mişcare în teren. Eram curios să văd cine va învinge. De altfel acest lucru îl aşteptau şi numeroşii suporteri prezenţi la meci. Pronosticurile erau împărţite. Şi iată că după un meci care a durat mai bine de o oră şi jumătate, a cîştigat la limită echipa clasei a VII-a. La sfîrşit, Vasile Călugăriţă, căpitanul echipei clasei a VI-a B mi-a spus:* „Ne luăm noi revanşa, să vedeţi!"

20 octombrie. *Astăzi am organizat lecţia introductivă la handbal în 7. Au venit mulţi copii. Printre ei şi cîţiva dintre voleibalişti. Împreună cu cei iniţiaţi am pregătit o scurtă demonstraţie. Cele mai încîntate s-au arătat fetele dintr-a V-a. Cred că de aici se poate forma scheletul viitoarei echipe feminine de handbal în 7 a şcolii.*

10 noiembrie. *Alături de voleibalişti au intrat în acţiune şi micii fotbalişti. Cu toţii se pregătesc pentru întîlnirile cu comunele învecinate, din primăvară. Anul trecut am susţinut întreceri numai la fotbal. Echipa şcolii din Dobreni am învins-o cu 2-1, iar în meciul cu echipa şcolii din Negrileşti am pierdut cu acelaşi scor. Anul acesta însă, se vor organiza întreceri şi la volei. Pentru aceasta trebuie să ne pregătim bine. E în joc doar onoarea şcolii.*

(Însemnările din jurnalul profesorului Mihai Humă de la şcoala de 8 ani din comuna Gircina, raionul Piatra Neamţ, continuă. Noi ne oprim însă aici...).

Pt. conformitate
RADU BOGDAN

SCHI

Pînă cînd va cădea zăpada...

Apropierea sezonului de schi al anului 1963 a fost marcată cu două luni înaintea primului concurs pe zăpadă, de prezenţa schiorilor într-o pasionantă întrecere pe... uscat.

Evenimentul s-a petrecut la Predeal, pe stadionul din localitate, unde s-au desfăşurat probele tradiţionalului concurs de control al pregătirilor din timpul verii. Cele mai bune performanţe au fost înregistrate, bineînţeles, de seniori, dintre care fraţii *Zangor* au terminat învingători în aproape toate probele de alergări. Multipla campioană la fond *Elena Tom-Zangor* a alergat distanţa de 800 m cu 7 secunde mai puţin decît *Dorina Nilă* (2:44,0 faţă de 2:51,0), *Alexandru Zangor* a parcurs 3 000 m în 9:21,0, faţă de 9:30,0 cît a realizat *Gh. Cincu*, iar *Ion Zangor* s-a detaşat dintre cei de la alpine, obţinînd 11,6 pe 100 m şi 2:12,0 pe 800 m. La ridicări în braţe, în schimb, *Mihai Bucur* a fost şi în acest an cel mai bun, iar în cursa de 400 m a săritorilor de la trambulină, *Gh. Frăţilă* şi *Florea Voinea* au oferit o dispută pasionantă, încheiată cu victoria la limită a primului.

In general, seniorii au dovedit că în timpul verii s-au străduit să-şi îmbunătăţească pregătirea fizică, capitol atît de important în obţinerea performanţelor în timpul iernii. Viteza, rezistenţa, forţa, detenta au fost principalele obiective ale antrenamentelor. De remarcat că juniorii şi copiii au reuşit să înregistreze cel mai mare număr de participanţi: aproape 200! Pentru un concurs de control pe uscat, cifra este impresionantă şi ea reflectă atît preocuparea antrenorilor de a asigura tinerilor schiori o pregătire metodică, cît şi dorinţa concurenţilor de a se antrena cu conştiinciozitate.

LA 6 IANUARIE, INAUGURAREA OFICIALĂ A SEZONULUI

Conform tradiţiei, inaugurarea oficială a sezonului de schi se va face în prima duminică a anului, respectiv la 6 ianuarie 1963, pe pîrtiile Predealului. După acest concurs vor urma întreceri săptămînale, majoritatea cu caracter republican, programate la Poiana Braşov, în Bucegi, la Rîşnov, Fundata, în Munţii Semenicului, Paringului, la Borşa, la Mogoşa şi la Gheorgheni.

Pînă la primele concursuri ale anului viitor, schiorii mai au însă mult de lucru. Înainte de căderea zăpezii ei îşi pot desăvîrşi pregătirea fizică, pot organiza concursuri de slalom pe uscat, şi, bineînţeles, trebuie să-şi pună la punct echipamentul şi materialul. Ei pot contribui la curăţirea, amenajarea şi măsurarea pîrtiilor (cum au făcut schiorii din Sibiu şi din Braşov), — fapt care îi va ajuta mult la căderea zăpezii. Atunci ei vor avea posibilitate să treacă la antrenamente pe zăpadă încă din primele zile, fără să aştepte pînă la depunerea unui strat mai gros, care să acopere pietrele şi rădăcinile aflate pe trasee.

De concursurile oficiale ne despart încă şapte săptămîni, dar acestea trebuie folosite din plin, pentru ca o dată cu primele întreceri pe zăpadă ce vor fi organizate pe plan local, să înceapă o cît mai bogată activitate de schi.

„Schimb de experienţă"

N-a fost de loc rea ideea tovarăşilor din colegiul de antrenori de fotbal din Braşov, de a se organiza un schimb de experienţă între... mărimile fotbalului din regiunile Braşov şi Ploieşti. În ambele regiuni fotbalul este foarte răspîndit şi apoi, cînd e vorba de acest sport, probleme sînt, slavă domnului!

Cînd a auzit ce vor braşovenii, tov. Velicu, metodistul consiliului regional UCFS Ploieşti, şi tov. Panovschi, secretarul colegiului de antrenori, n-au ştiut cum să-şi exprime satisfacţia:

— Vom face o treabă foarte bună! *au spus ei.* Şi noi zicem s-o facem cît mai repede. Ştiţi ce propunem? Acest schimb de experienţă să aibă loc la noi, la Cimpina, pe ziua de 24 octombrie. Sunteţi de acord?

— Sigur că da. Cu cît mai repede, cu atît mai bine! Deci, pe 24 sîntem la dv. Noi vom căuta să aducem cît mai mulţi specialişti, iar dv., ca gazde, nici nu mai încape îndoială că veţi putea face o mobilizare frumoasă...

Şi au început pregătiri pe ambele... fronturi. Ploieştenii au ajuns la concluzia că ar fi necesare şi două referate, care să fie expuse cu prilejul schimbului de experienţă. Unul trebuia să-l ţină colegiul din Braşov, iar celălalt urma să fie prezentat de gazde. În programul acestei consfătuiri a fost prevăzut şi un meci de fotbal între antrenorii şi specialiştii celor două regiuni. Nu de alta, dar ca să arate că sînt tari nu numai în teorie, ci şi în practică!

Şi, zilele, cum ştiţi, trec repede, astfel că, pe nesimţite, a venit şi ziua de 24, sorocită pentru schimbul de experienţă dintre braşoveni şi ploieşteni. Dis-de-dimineaţă, în faţa Consiliului regional UCFS Braşov era mare animaţie. Veniseră mai bine de 30 de cadre tehnice din diferite colţuri ale regiunii, printre care puteau fi văzuţi antrenorii Ghilling (Sibiu), Schmidt şi Molnar (Mediaş), Lengheriu (Făgăraş) etc. În aşteptarea plecării, antrenori cu vechi „state de serviciu" ca Ionescu Crum, Vladimir Grosaru etc. făceau un schimb de experienţă ... preliminar cu antrenori tineri ca N. Proca, Gh. Marinescu, I. Hidişan, I. Vulcăneanu şi alţii. Unii dintre ei nu s-au dat în lături să suporte singuri spezele de deplasare pînă la Braşov, în dorinţa de a fi şi ei prezenţi la această interesantă şi utilă consfătuire.

De la Braşov la Cimpina nu e cale lungă. Dacă e nevoie, o străbaţi şi cu piciorul. Cu autobuzul însă, drumul dacă durează două ore... La ora 11, oaspeţii erau la Cimpina. Ei erau, dar nu erau...gazdele! Nimeni nu i-a aşteptat, nimeni nu le-a dat bineţe, iar tovarăşii de la consiliul raional UCFS Cimpina au dat din umeri cînd au auzit pentru ce veniseră braşovenii. Nu ştiau nimic despre acest schimb de experienţă!

— Bun venit la Cimpina! Ai noştri sînt plecaţi la Bucureşti. Aşa că... şi la revedere! În ceea ce priveşte schimbul de experienţă, vă vom comunica părerile noastre... prin poştă!!!

Desen de S. Novac

Ce era de făcut? Au chemat la telefon consiliul regional UCFS Ploieşti.

— Alo, Ploieştiul? Consiliul regional? Ştiţi, am venit pentru schimbul de experienţă de la Cimpina, aşa cum am aranjat...

— Nu vă supăraţi, dar nu ştiu ce să vă răspund. Eu sînt contabilul consiliului regional. Am auzit şi eu ceva despre acest schimb de experienţă, dar, să vedeţi, tov. Velicu, cu care aţi vorbit dv., nu mai este la noi. Avem un tovarăş nou, iar preşedintele şi secretarul colegiului de antrenori, tov. Popescu, şi respectiv Panovschi, sînt plecaţi în... schimb de experienţă la Bucureşti. Ce, dv. nu ştiţi? La Bucureşti e meci mare: joacă o selecţionată divizionară cu reprezentativa olimpică a Cehoslovaciei...

Acum, lucrurile erau clare. Celor din Braşov nu le mai rămînea altceva de făcut decît să se întoarcă acasă. Şi aşa au făcut, caravana oprindu-se însă în drum, la Piriul rece, lîngă Predeal, pentru a urmări la televizor partida de fotbal de la Bucureşti, la care plecaseră, în... schimb de experienţă preşedintele şi secretarul colegiului de antrenori din Ploieşti...

Ce se poate spune despre toate acestea? Că unii tovarăşi din consiliul regional UCFS Ploieşti şi cei din colegiul de antrenori preferă să se... distreze, decît să-şi respecte angajamentele, că au dat pe... apa simbetei o treabă bună. Şi dacă cei din Braşov n-au reuşit să facă mult aşteptatul schimb de experienţă pentru care se pregătiseră şi cheltuiseră şi bani, în schimb au de-acuma... experienţă în ceea ce priveşte seriozitatea tovarăşilor lor din Ploieşti...

JACK BERARIU
VASILE GODESCU
(după o scrisoare primită de la corespondentul nostru regional C. Gruia)

Abonaţi-vă

LA PUBLICAŢIILE SPORTIVE PE ANUL 1963

Ziarul SPORTUL POPULAR

— apare luni, marţi, joi şi sîmbătă: pe 3 luni lei 12— pe 6 luni lei 24 — pe un an lei 48.

Revista ilustrată SPORT

— apare bilunar: pe 3 luni lei 15 — pe 6 luni lei 30 — pe un an lei 60.

Revista SPORT ŞI TEHNICĂ

— apare lunar: pe 3 luni lei 9 — pe 6 luni lei 18 — pe un an lei 36.

REVISTA DE ŞAH

— apare lunar: pe 3 luni lei 5,25 — pe 6 luni lei 10,50 — pe un an lei 21.

Revista CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

— apare trimestrial: pe 6 luni lei 6 — pe un an lei 12.

Abonamentele se fac la toate Oficiile P.T.T.R., la factorii poştali şi la difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.